

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/68/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512201831
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3512201831.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Údernícka č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného F., IČO: XX XXX XXX, proti odporkyňi U. N., bytom D. XXX, t.č. T. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu E. Q. O., W. 9, R., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou T. M., s.r.o., E., IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 537,12 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 3. decembra 2012, č.k. 7C/221/2012-63, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **m e n í t a k**, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 105,96 eur, k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka advokátskej kancelárie T. M., s.r.o., do troch dní.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 eur, k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka T., s.r.o., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.05.2012, č.k. 7Ro/167/2012-22 v zmysle § 173 ods. 5 O.s.p.. Zároveň v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1,3 O.s.p. zastavil konanie a podľa § 11 ods. 3, 4, 6, zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 25,37 eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. Odporkyňi ani vedľajšiemu účastníkovi odporcu náhradu trov konania nepriznal. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., nakoľko navrhovateľ vzal svoj návrh späť bez zavinenia odporkyne, a teda z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania. Na základe uvedeného by odporkyňi patrila náhrada trov konania vo výške, ktoré v konaní účelne vynaložila na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva, avšak nakoľko si odporkyňa trovy konania neuplatnila, resp. jej žiadne trovy konania nevznikli, okresný súd odporkyňi náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi okresný súd nepriznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia pre ich neúčelnosť. Konštatoval, že vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov konania aj za úkon právnej pomoci - podanie návrhu na svoj vstup do konania, ktorý neobsahoval okrem všeobecne konštatovanej námietky premlčania žiadne iné relevantné vyhlásenie, a z ktorého je dokonca zrejmé, že právny zástupca vedľajšieho účastníka nemá ani len základné informácie o konaní, do ktorého jeho klient vstupuje. Takýto úkon nemožno vo vzťahu k združeniu považovať za kvalifikovanú právnu pomoc a jedná sa iba o administratívny úkon s minimálnym právnym obsahom (samotný návrh na vstup a všeobecná námietka premlčania), ktorý mohlo a malo z povahy svojho predmetu činnosti zabezpečiť združenie samo. Pokiaľ tak neurobilo, boli náklady na zabezpečenie tohto úkonu vynaložené advokátovi neúčelne vynaloženými nákladmi združenia a ich náhrada v rámci náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Pretože neboli účelné trovy vedľajšieho účastníka vynaložené na právne zastúpenie

pri samotnom úkone vstupu do konania, neboli účelné trovy za prevzatie zastúpenia, potrebné pre vstup do konania prostredníctvom právneho zástupcu. Nedostatok účelnosti prvej porady s klientom, ktorá sa uhrádza spolu s prevzatím zastúpenia, je zrejmy zo samotného obsahu podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Pre absenciu základných informácií o konaní nemohla mať prvá porada žiadny obsah (ak vôbec prebehla), a pokiaľ by na takýto úkon „právnej pomoci“ vedľajší účastník vynaložil prostriedky, ktoré žiada nahradit' ako trovy konania, je bezúčelnosť takýchto trov vedľajšieho účastníka úplne zjavná.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku, ktorým okresný súd nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal včas odvolanie vedľajšieho účastníka. Žiadal uznesenie okresného súdu zmenit' a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 109,94 eur. Predovšetkým namietal, že okresný súd v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania, vec nesprávne právne posúdil, keď použil ust. § 142, ods. 1, O.s.p. a nepostupoval podľa ust. § 146, ods. 2, veta 1 O.s.p., pretože z procesného hľadiska jednoznačne zastavenie konania zapríčinil navrhovateľ. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom (advokátskou kanceláriou) podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Vedľajší účastník vyjadril názor, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom aj v tomto prípade bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom spolu s vedomosťou, že dlh odporcu bol v čase podania návrhu premlčaný. Je zároveň nepochybné, že navrhovateľ sa od počiatku konania spoliehal na právnu negramotnosť spotrebiteľov a po pristúpení vedľajšieho účastníka a vznesení námietky premlčania jeho právnym zástupcom bol nútený bez ďalšieho vziať svoj návrh späť. To znamená, že odporca bol v konaní úspešný vďaka úkonu vedľajšieho účastníka, za ktorý nebola vedľajšiemu účastníkovi napadnutým uznesením priznaná náhrada trov konania. Poukázal na to, že práva spotrebiteľov na vytváranie združení na ochranu ich záujmov, ako aj práva týchto združení, upravuje viacero smerníc EÚ/ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/27/ES, č. 2009/22/ES, č. 2005/29/ES/, ako aj čl. 38 Charty základných práv EÚ. V kontexte s uvedeným považoval stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, za účelové a zjavne nesprávne. Podľa jeho názoru, pokiaľ má "silný" navrhovateľ právo na právne zastúpenie, došlo by týmto postupom k porušeniu princípu "rovnosti zbraní", čo je porušením práva na spravodlivý proces. Spochybnenie opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, je podľa neho neakceptovateľné. Vo veci správnosti svojej argumentácie, poukázal na viacero rozhodnutí odvolacích súdov. Súčasne uviedol, že neexistuje zákonný dôvod, pre ktorý by súd vo veci náhrady trov konania, mal postupovať podľa ust. § 150 O.s.p., ako to žiada navrhovateľ, pretože pre taký postup nie sú splnené zákonné podmienky. Pre prípad, že odvolací súd sa nestotožní s jeho argumentáciou, pokiaľ ide o náhradu trov konania, navrhoval prerušenie konania pred vydaním súdneho rozhodnutia odvolacím súdom, za účelom požiadania Súdneho dvora Európskej únie, o rozhodnutie vo veci práva spotrebiteľského združení, na plnohodnotné právne zastúpenie. Vedľajší účastník si zároveň uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 32,28 eur (odmenu za jeden úkon právnej pomoci - odvolanie zo dňa 10.01.2013 19,09 eur, režijný paušál 7,81 eur a 20% DPH 5,38 eur).

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdit'. Zastával názor, že vedľajší účastník - Q. - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Ak by predsa len z nejakého dôvodu bolo nutné, aby bol vedľajší účastník zastúpený advokátom, tak bez práva na náhradu konania. Inak by nebol dôvod na pripustenie vedľajšieho účastníka, keďže by vedľajší účastník - združenie nevedelo naplnit' predmet svojej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné. Navrhovateľ má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združení do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Vzhľadom na to, že združenie udelilo právnemu zástupcovi generálnu plnú moc, z ktorých vyplýva, že advokát má vykonávať úkony právnych služieb bez ďalšieho konkrétneho pokynu združení, je tu dôvodná pochybnosť, či samotný vedľajší účastník mal vedomosť o tom, že vstúpil do predmetného konania. Z uvedeného je zrejmé, že nemohlo dôjsť k naplneniu podstaty úkonu právnej služby príprava a prevzatie, vrátane prvej porady s klientom. Navrhovateľ vyslovil názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.. K návrhu vedľajšieho

účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie v súvislosti s nárokom na náhradu trov konania združenia, navrhovateľ uviedol, že v zmysle práva EÚ je z prejudiciálneho konania vylúčené vnútroštátne právo členských štátov, čiže Súdny dvor EÚ nemôže v žiadnom prípade vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť, a to ani v prípade ak by bolo v rozpore s právom Európskej únie, nakoľko preskúmaním vnútroštátneho práva by prekročil svoje právomoci.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné, a preto je potrebné uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p. O odvolaní vedľajšieho účastníka rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p..

Z ust. § 93 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o rozvod, neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto citované zákonné ustanovenie, ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené zákonom 384/2008 Z.z. (s účinnosťou od 15.10.2008) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov, vstúpila do konania, ako vedľajší účastník, taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z cit. ustanovení teda vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, E. O., má oprávnenie vystupovať v predmetnom konaní, ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu, mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má rovnako, ako akýkoľvek hlavný účastník, jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

V prejednávanej veci je predmetom konania pohľadávka navrhovateľa voči odporkyni vo výške 537,12 eur s príslušenstvom, ktorú uplatňuje zo spotrebiteľskej zmluvy. Návrh na začatie konania podala dňa 15.02.2012.

Spol. s.r.o. T. M., ktorá právne zastupuje vedľajšieho účastníka, podaním zo dňa 19.04.2012, doručeným okresnému súdu 14.05.2012, oznámila, že jeho prostredníctvom vstupuje do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vedľajší účastník na strane odporcu - E. O., W. 9, R., IČO: XX XXX XXX. Súčasťou podania bola vznesená námietka premlčania uplatneného nároku.

Navrhovateľ podaním z 29.10.2012, doručeným okresnému súdu 05.11.2012, vzal návrh na začatie konania, v celom rozsahu späť.

Vzhľadom na uvedené skutkové zistenia, odvolací súd rozdielne s názorom okresného súdu, dospel k záveru, že aj o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, je potrebné rozhodnúť podľa ust. § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p., keďže zastavenie konania zavinil navrhovateľ a je preto zodpovedný za náhradu trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Pre prípad, že niektorý z účastníkov procesne zaviní zastavenie konania, neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 142, ods. 1, O.s.p..

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2, ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi

orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručenú právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporkyni domáhal zaplata 537,12 eur s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 372,03 eur od 29.06.2011 do zaplata a náhrady trov konania, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 36,52 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a vyjadrenie k žalobe dňa 24.04.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 73,04 eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 7,63 Eur x 2 úkony, t.j. spolu vo výške 15,26 Eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvýšila sa odmena a náhrady vo výške 88,30 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky o 20 % DPH, t.j. o sumu 17,66 eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 105,96 Eur.

Nesprávne právny zástupca vedľajšieho účastníka postupoval, keď pri vyčíslení trov právneho zastúpenia, do základu pre výpočet odmeny za jeden úkon právnej pomoci okrem istiny 537,12 eur, započítal aj kapitalizované úroky z omeškania v sume 28,28 eur.

Podľa ust. § 10, ods. 2 vyhl. č. 655/2004 z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia, alebo cena veci, alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby, za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Uvedené ustanovenie výslovne hovorí o hodnote pohľadávky a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky. Úroky z omeškania sú len príslušenstvom pohľadávky (§ 121, ods. 3 OZ). Ak by základom pre výpočet odmeny, mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v už spomínanom ust. § 10, ods. 2, vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Keďže sa tak nestalo, tarifnou hodnotou, je len hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky, z ktorej odvolací súd aj pri výpočte úkonu právnej pomoci vychádzal.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal ich náhradu vo výške 19,33 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 105,96 eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na 1 - icu základnej sadzby, t.j. 8,30 eur za podanie odvolania dňa 10.01.2013, režijný paušál 7,81 eur a 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,22 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.